

at man for de Lønningers Vedkommende, som ere foreslaaede her i § 5, skulde gøre sig Umage for ved eventuel Udvalgsbehandling at nedsætte dem, idet jeg gør opmærksom paa, at hvis man vil gøre det, kan man ikke vente at faa opfyldt den anden Fordring, som det samme ærede Medlem stillede, nemlig at man i første Linie skulde lægge Vægt paa at faa godt kvalificerede Folk til Udførelse af Polititjeneste. Der vil i alle Tilfælde være et vist Forhold mellem de Lønninger, som bydes, og de Fordringer til Kvalifikation, man kan stille til de paagældende. Det vil ses, at vi allerede i Dag have modtaget et Andragende, hvori en Del af de Politimænd, som denne Lov formentlig kommer til at omfatte, anmoder om højere Lønninger, og jeg vil for mit Vedkommende være tilbøjelig til at sige, at det forekommer mig, at Begyndelseslønnen er temmelig ringe, selv set i Forhold til de Lønninger, vi vedtog i Fjor. Til Gengæld vil jeg gerne være med til at spare paa andre Omraader og ikke opfylde alle de Krav, der i det samme Andragende ere stillede om at blive bevæbnede med Sabel, Revolver og lignende farlige Ting, for det er jo ikke alle Mennesker, der kunne omgaas slikt fornuftigt.

I Motiverne til dette Lovforslag henvises til § 138 i Forslag til Lov om Rettens Pleje. Denne Paragraf er et Led i fjerde Afsnit, som i alt omhandler fire Paragraffer. § 135, den første Paragraf i dette Afsnit, siger: „Det københavnske Politis Ordning berøres ikke af nærværende Lov. Det forbeholdes at underkaste Bestemmelserne om Statens Tilskud til Københavns Politi et Gennemsyn“. Jeg vil meget gerne udbede mig en Udtalelse fra den højtærede Justitsminister om, hvad der har foranlediget, at den højtærede Justitsminister ikke samtidig med, at dette og de andre Lovforslag, som ere en Følge af Forslag til Lov om Rettens Pleje, forelægges, har taget denne Sag op til Behandling. Jeg nævnede før, at det foreliggende Forslag rent økonomisk set vil lette de forskellige Kommuner, men hvis der er nogen Kommune, der trænger til Lettelse og til at erholde Tilskud til sine Politiudgifter, saa er det uden Tvivl Københavns Kommune. Det ringe Tillæg, som bydes Københavns

Kommune til Afholdelse af Politi- og Retsudgifter, er fastsat ved Lov af 11. Februar 1863, hvori bestemmes, at Københavns Kommune skal have et Tilskud paa 38,000 Rigsdaler, altsaa 76,000 Kr., og siden 1863 har dette Beløb været ganske uforandret trods Byens enorme Vækst og trods Stigning af Udgifterne paa alle mulige Omraader. Udgifterne til Politi- og Retsvæsen andrage saaledes i Øjeblikket her i København over 2 Mill. Kr. om Aaret, et Beløb, som nu bliver forøget med noget over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. som Følge af de forbedrede Lønninger, der træde i Kraft nu. Og selv om man drager nogle Udgifter fra, bliver Lønningskontoen til Politiets og Fængselsvæsenets Personale her i København derefter omkring 1,660,000 Kr. Jeg nævner disse Tal, fordi jeg mener, at det deraf vil fremgaa, at er det overhovedet noget Sted paatrængende at yde en Kommune Lettelse til Afholdelse af Politi- og Retsudgifter, saa er det for Københavns Vedkommende. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, at den højtærede Minister samtidig med, at denne Sag forhandles, vilde være villig til at tage den anden Sag op saaledes, at der samtidig kunde naas et Resultat paa dette Omraade.

Der faldt i Gaar under en anden Sags Behandling fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) en Bemærkning, som smertede mig overordentlig. Den højtærede Konseilspræsident oplæste en Udtalelse, som var fremsat af Københavns samlede Kommunalbestyrelse, og dertil sagde det ærede Medlem med megen Energi, at han og hans Parti ikke følte sig repræsenterede af denne Kommunalbestyrelse. Det var det, som gjorde mig ondt, for jeg kom til at tænke paa mange af de pæne Mænd, som ere Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse, og jeg syntes, det var ondt at sige noget saadant om dem. Jeg tænkte paa Hr. Konferensraad Jacoby, som vistnok er Partifælle af det ærede Medlem, Hr. Etatsraad Dybdal, Hr. Retsformand Koch og Hr. Overretssagfører Becker, om hvem jeg i Retning af Højrepolitik kun har hørt det bedste. Derfor gjorde det mig, som sagt, ondt, at det ærede Medlem ikke var tilfreds med dem og ikke syntes, at den Virksomhed, de udfolde, tiltaler ham og hans Parti...